XXXI. évf. 2. szám – 2019. március-április

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel 22,20

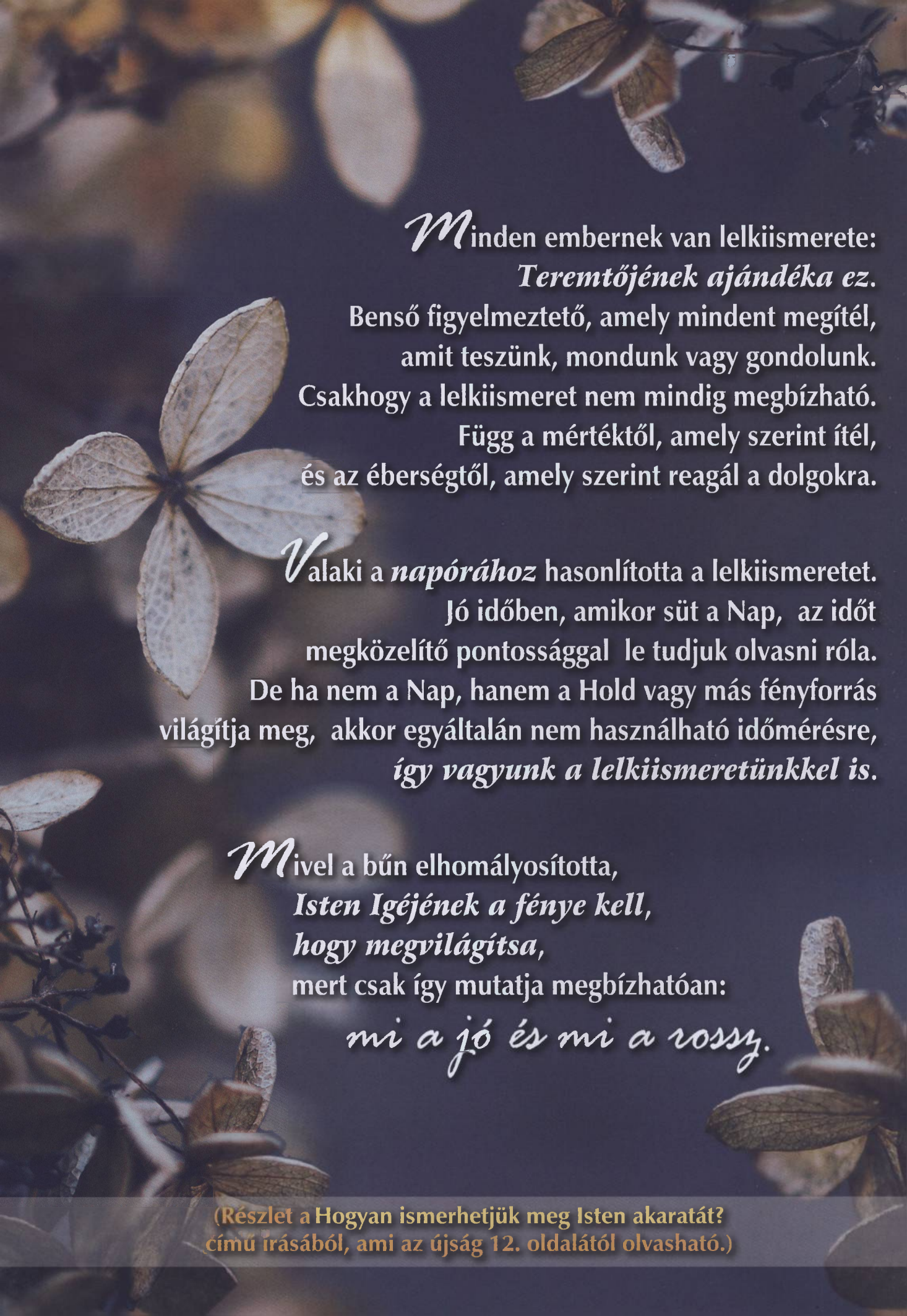
A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Magdolna:
Imádság Magyarországért március 15-én

Héjj Éva:
Az ima és a szeretet ereje

W. B.: A kereszt – Isten válasza az ember gyűlöletére

Minden embernek van lelkiismerete:
Teremtőjének ajándéka ez.
Benső figyelmeztető, amely mindent megítél,
amit teszünk, mondunk vagy gondolunk.
Csakhogy a lelkiismeret nem mindig megbízható.
Függ a mértéktől, amely szerint ítél,
és az éberségtől, amely szerint reagál a dolgokra.

Valaki a *napórához* hasonlította a lelkiismeretet.
Jó időben, amikor süt a Nap, az időt
megközelítő pontossággal le tudjuk olvasni róla.
De ha nem a Nap, hanem a Hold vagy más fényforrás
világítja meg, akkor egyáltalán nem használható időmérésre,
így vagyunk a lelkiismeretünkkel is.

Mivel a bűn elhomályosította,
Isten Igéjének a fénye kell,
hogy megvilágítsa,
mert csak így mutatja megbízhatóan:
mi a jó és mi a rossz.

(Részlet a Hogyan ismerhetjük meg Isten akaratát?
című írásából, ami az újság 12. oldalától olvasható.)

A feltámadt Jézus találkozni akar veled...

Az embernek szüksége van arra, hogy meglássa Istent. Aki megkapja ezt a látást, annak megfordul az élete. Új élet születik meg a szívében. Ez a látás a szívünkben jön létre. Aki megtapasztalja, úgy érzi, mintha egy villám hasított volna belé. Nem tud már úgy élni, mint előtte. Mindenét felkínálja Istennek: vágyait, akaratát, jövőjét. Legszívesebben szeretne meghalni érte, mint a vértanúk.

De Isten nem ezt akarja, hanem a szolgálatot. Elküldi őt testvéreihez, hogy tegyen tanúságot arról, ami történt vele. Ébressze föl bennük is a vágyat az Isten látása iránt. Ismerjék fel, hogy ne csak a szemükkel lássanak, hanem a szívükkel is, mert az a legfontosabb.

❶ Mi homályosítja el a látásunkat?

Érdekes megfigyelni azt a történetet (Lk 24,13-32), amikor a föltámadt Jézus találkozik két tanítványával az emmauszi úton. Órákon át beszélgettek vele és nem ismerték fel. Vajon mi homályosította el a látásukat? A szomorúság!

A tanítványok részletesen elmondták Jézus keresztre feszítését és halálát. Meglepő, hogy Jézus türelmesen végighallgatta őket. A jelenet egyértelműen bizonyítja, hogy a szomorúság és a reménytelenség elhomályosítja a látásunkat és nem ismerjük fel Istent. Van, aki annyira megszokta a szomorú érzést, hogy állandóan abban él. Elfelejt mosolyogni, nevetni. Ez járja át gondolkodását, életszemléletét, lassan kialakul benne a teljes közömbösség. Sőt a szomorúság elveszi az imádság erejét is, mert bizalmatlanná válik Isten iránt.

A gonosz lélek sokkal könnyebben meg tudja kísérteni a szomorú embert, mint a vidámat. Ezért harcolni kell a szomorúság ellen. Ha baj ér bennünket, akkor rögtön Jézus kezébe kell tenni. Hinni kell abban, hogy Jézus a legreménytelenebb helyzetet is jóra tudja fordítani. Hiszen kereszthalálát is jóra fordította: megváltott bennünket az örök haláltól.

❷ Isten jó, benne soha nem lehet csalódni

Az emmauszi tanítványok jelenete megdöbbentő fordulatot vett. A tanítványokból kirobban a vádaskodás: „Mi azt reméltük, hogy ő fogja megváltani Izraelt." Mit érezhetett Jézus, amikor ezt hallotta és érzékelte az indulatot? Dühösek voltak a tanítványok, mert hagyta magát keresztre feszíteni. Az elhomályosult látásnak ez a másik következménye, nem látja meg Isten tervét. Ezért nem ismeri fel az összefüggéseket. Nem figyel a Biblia tanítására, bezárul saját fájdalmába és nem tud gyógyulni. Felülbírálja Isten gondviselő szeretetét. Telnek az évek, lassan elveszíti a hit világosságát.

Figyeljük meg Jézus magatartását. Nem azt mondja, hogy hagyd abba a vádaskodást, hanem azt, hogy ennek így kellett történnie. A próféták pontosan megírták. Jézus a prófétákon keresztül vezette a tanítványok gondolatait egészen a felismerésig. Nekünk is ezt mondja Jézus. Vádaskodás helyett fogadd el életed nehéz helyzeteit és fel fogod ismerni Isten tervét. Ameddig lázadás van benned, addig nem tudsz változni. Ha Istennek adod, akkor lehetővé teszed az Ő működését.

A múlt század előtt élt egy híres francia festő, aki 45 évesen megvakult. Éveken keresztül tele volt lázadással, keserűséggel Isten ellen. Mikor elfogadta vakságát, béke töltötte el. Megírta életrajzát, ami tele volt hálával Isten iránt, mert a vakság által ismerte fel a lelki élet örömeit és békéjét.

❸ Hinni mások tanúságtételében

A tanítványok azért sem láttak, mert kételkedtek azok szavaiban, akik látták az üres sírt. De amikor a fogadóban asztalhoz ültek – s Jézus kinyilvánította jelenlétét az Oltáriszentség által, akkor minden megvilágosodott bennük. Mindent megértettek, és most már a szívükkel is láttak, nemcsak a szemükkel. Ezt kell nekünk is kérni, hogy **mindig a hit világosságában éljünk**.

Katona István főszerkesztő

A KERESZT

Isten válasza az ember gyűlöletére

A Kálvárián nem csak az lett nyilvánvaló, hogy az emberek mennyire gyűlölik Istent, hanem a kereszt megcáfolhatatlan bizonyítéka annak is, hogy Isten milyen felfoghatatlanul szereti az embereket. Ha ez egyszer emberi módon szólhatok Istenről, akkor azt mondom, hogy Istennek mindenekelőtt két fő tulajdonsága van: *egyik az* ***abszolút szentsége*** *és igazságossága.* Nem tűrheti, nem nézheti el a bűnt. Mint egy megvesztegethetetlen államügyész, kénytelen megkövetelni minden bűn igazságos megbüntetését.

Isten másik fő tulajdonsága: ***abszolút szeretete.*** Azt kívánja, hogy minden ember hozzá forduljon, hogy megajándékozhassa őket kegyelmével, békességével és örömével.

Igazságossága megkövetelte, hogy ítéljen el minden embert, mert mindnyájan vétkesek, szeretete pedig módot keresett arra, hogy minden embert megmentsen.

Lehet-e közös nevezőre hozni Isten igazságosságát és Isten szeretetét?

Hogyan talál Isten alapot arra, hogy az istentelen, lázadó embernek felkínálja a kegyelmét anélkül, hogy Igazságossága sérelmet szenvedne?

Ha szeretnéd megismerni Isten megváltó tervének magvát, legyen világos előtted: Isten számára egyetlen igazságos lehetőség adódott arra, hogy a bűnös embernek megbocsáthasson: egy ártatlan embernek kellett valamennyi vétkes ember bűnéért bűnhődnie. Ezt nevezi a Biblia helyettes elégtételnek.

Az emberiség történelme során egyetlen olyan ember sem volt, aki bűntelen lett volna és helyettesként másokért megbűnhődhetett volna. Isten számára egyetlen lehetőség volt: Jézus Krisztusnak, Isten Fiának kellett az emberi dimenzióba alászállnia – emberré lennie –, hogy küldetésének megfelelően helyettes engesztelő áldozatként az emberekért meghaljon, bűneikért bűnhődjön, és így Isten ennek alapján kegyelmet és bocsánatot kínálhasson az embereknek.

De a kereszt legmélyebb jelentősége rejtve maradt a felületes szemlélő számára. Amikor fényes nappal váratlanul napfogyatkozás következett be és az egész környékre sötétség borult, az emberek gyűlölete valamelyest a háttérbe szorult. A jelenlévő embertömegben senki sem volt, aki sejtette volna, mi történt ebben a sötétségben. Miközben a rómaiak sürgősen gondoskodtak néhány fáklyáról Jeruzsálemből, hogy némi világosságot nyújtsanak a hátborzongató eseményhez, az igazságos Isten bűneinkért helyettünk a megfeszített Jézus Krisztust büntette meg.

Az Úr Jézus már hónapokkal azelőtt félreérthetetlenül közölte tanítványaival – akik időnként arról ábrándoztak, hogy majd miniszteri megbízatást kapnak Isten országában, hogy: *„az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért"* (Mk 10,45).

Ennek akkor jött el az ideje. A teljes sötétségben és magányban Jézus Krisztus halálával megoldódott az alapvető probléma Isten és az ember között: mégpedig a bűn problémája. És az Isten Fia, aki azt mondta magáról, hogy ő az „örök élet", meghalt, hogy bűnhődjön bűneinkért.

Nem csak a kínzások következtében halt meg, amelyeket az emberektől szenvedett el, hanem azért, mert ki akarta fizetni megváltásunk árát. És ezért ártatlan vérnek kellett folynia. Nem volt más lehetőség arra, hogy megmentsen minket.

Jézus Krisztusnak a kereszten elhangzott megrendítő kiáltása: *„Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?"* (Mt 27,46) – megsejtet valamit a helyzet borzalmasságából.

Az emberek nem fogadták el az Úr Jézust. Eltávolították a földről azzal, hogy keresztre feszítették: „Menj vissza oda, ahonnét jöttél!"

Isten pedig, az igazságos bíró, kénytelen volt ott a kereszten az egyetlen bűntelen embert megbüntetni, mert ez a tökéletes ember, Jézus Krisztus, aki egyszersmind Isten Fia volt, önmagát felkínálta az emberiség nagy, helyettes áldozatául. És amikor a haldokló Úr Jézus így kiáltott: *„Beteljesedett"*, akkor már ki volt fizetve a váltságdíj, Isten mentő terve megvalósult!

Miközben az embertömeg a sötétség és Jézus Krisztus sajátságos halálának hatására csöndben szétszéledt, attól a bizonytalan sejtelemtől indítva, hogy a kereszten valami megfoghatatlan dolog történt, a természet megmozdult. A Biblia tudósít arról, hogy Jeruzsálemben a sziklák meghasadtak és a föld megrendült. A templomban pedig a szentek szentjét elválasztó drága és súlyos kárpit kettéhasadt felülről lefelé.

Bizonyos, hogy itt felvetődik néhány kérdés, amelyekre az ember végső soron nem tud válaszolni.

– Eleget tehet-e egyetlen ember milliárdok vétkéért? Hogyan történhetett meg ez néhány óra leforgása alatt a kereszten?

– Hogyan lehetséges az, hogy Isten elhagyta Jézus Krisztust, saját Fiát?

Johann Sebastian Bachról mondják, hogy amikor a Máté-passiót komponálta, a keresztre feszítés történetének ezen a pontján megrendülten így kiáltott fel: *„Isten elhagyta Istent – ki tudja ezt felfogni?!"* Én is csak álmélkodni tudok ezen a felfoghatatlan csodán.

Talán a legutóbbi kor történelmének egyik epizódja segít annak megértésében, mit jelent a helyettes elégtétel.

Auschwitz, 1941. Húszezer, többnyire lengyel fogoly élt ebben a borzalmas koncentrációs táborban. Köztük a ferences *Maximilian Kolbe* atya.

Az egyik éjszaka egy fogolynak sikerült megszöknie a 14. számú betegek barakkjából. Fritsch táborparancsnok azonnal elindított egy különítményt az elfogatására. Az esti szemlén kihirdették: „Ha holnap reggelig nem fogjuk el a szökevényt, közületek tízet bezárunk az éhség-bunkerbe."

Másnap reggel a foglyoknak már 5 órakor ki kellett állniuk a szemlére, majd utána tizenegy órán át álltak a tűző napon. Este 6 óra felé megjelent a táborparancsnok, szótlanul végigment a sorok között, és kiválasztotta a tíz áldozatot. A tízedik *Franciszek Gajowniczek* volt. A fején levő nagy sérülés és valamennyi fogának hiánya tanúskodott arról, hogy naponta megverték. Fáradtan és egykedvűen lépett elő, majd hirtelen fejéhez kapott, s kiáltotta: *„Szegény feleségem, szegény gyermekeim!"* Miközben társai szótlanul nézték a megrendítő jelenetet, váratlanul egy csontig lesoványodott fogoly lépett a táborparancsnok elé.

– Mit akarsz te lengyel disznó? – üvöltött Fritsch táborparancsnok.

– Tegyen engem a helyébe! – kérte a ferences Kolbe atya, miközben rámutatott a kétségbeesett családapára.

Franciszek Gajowniczeket visszalökték a sorba, s helyette Kolbe atyát zárták be az éhségbarakkba.

Mivel a napokon át tartó éheztetés után még mindig nem halt meg, adott neki az őr egy karbol injekciót, s így fejezte be földi életét. 1941. augusztus 14-én, 47 éves korában meghalt Kolbe atya, hogy halálra ítélt társa életben maradjon. Ez a helyettes elégtétel-áldozat.

A hasonlat természetesen sántít. Isten nem kegyetlen és gátlástalan táborparancsnok, aki ártatlan emberek halálát követeli. Másfelől Kolbe atya minden önzetlensége ellenére is csak ember volt, aki tudatában volt bűnös voltának. De önkéntesen feláldozta életét egy másik helyett, és ezzel emlékeztetett arra, amit nagy példaképe Jézus Krisztus – természetesen egészen más dimenzióban – tett.

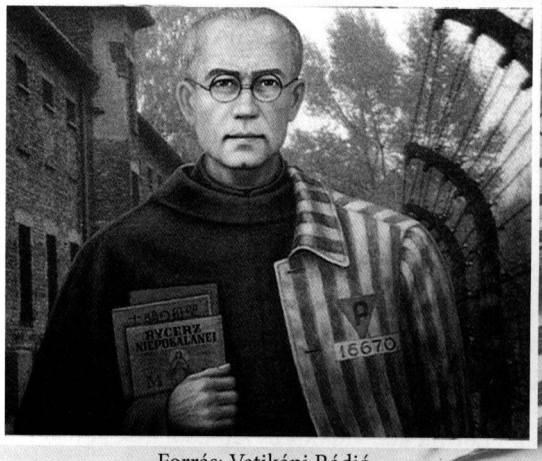
A Kálvárián Isten Fia védelmezően odaállt egy olyan emberiség mellé, amelyet Isten igazságosan ítélt halálra, és felkínálta életét azokért, akik Őt gyűlölték és meg akarták ölni.

Ilyen drága volt a megváltásunk ára!

W. B.

„Az út, hogy az **Úrra bízzuk magunkat minden nap**, reggeltől kezdődik."

Ferenc pápa tweetje Szent Maximilián Kolbe ünnepére

— Forrás: Vatikáni Rádió —

A mélyebb imaélet feltételei

II/1. rész

1. Az igazi imaélet elsajátításához sok segítséget jelent egy imádkozó közösséggel való kapcsolat.
2. Az imában elmélyülni vágyónak ajánlani kell, hogy olvassa azokat a szentírási részeket, ahol az imáról van szó.
3. Bevezetésképpen jó lenne olvasni azok életrajzát, akik jól tudtak imádkozni.
4. Ahhoz, hogy imádkozni tudjon valaki, meg kell teremteni mindennapi életében az arra szükséges időt, nyugalmat, fizikai és pszichológiai „teret", ahol valóban imádkozni lehet.
5. Az első lépés az, hogy az imádkozó tudjon szíve mélyéből hálát adni Istennek.
6. Ki kell menni a természetbe és elimádkozni egy-két zsoltárt, hogy megtapasztalja, mit jelent Istent dicsőíteni. (Főleg a teremtésről szóló zsoltárokat)
7. Világosnak kell lennie, hogy van-e Istentapasztalata.
8. Fontos a tapasztalat, hogy az igazi emberi életet nem lehet saját erőből megélni! Szükség van természetfeletti erő segítségére.
9. Először ki kell fejleszteni az érzések és érzelmek világát. Enélkül nem lehet személyes kapcsolatokat kiépíteni sem Istennel, sem emberekkel.
10. Nagy segítség a tehetetlenség és emberi erő korlátainak megtapasztalása.
11. Látnia kell valakit és kapcsolatba kell kerülnie azzal, aki igazán imádkozik.
12. Tisztában kell lennie azzal, hogy Krisztus mennyire fontosnak tartotta az imádságot.
13. 13.Csak az tud imádkozni, aki megtapasztalta gyengeségét és a kegyelem szükségességét.
14. Csak az tud imádkozni, aki megtapasztalta gyengeségét és a kegyelem szükségességét.
15. Képesnek kell lennie igazi vágyainak kifejezésére szóban vagy írásban, különben nem tud Istenhez fordulni.
16. Segítség a természetben eltöltött idő, főleg amikor meg tudja osztani mit tapasztalt a természet szépségét és harmóniáját látva.
17. Vallásos tartalmú énekek hallgatása, éneklése szintén segítséget jelenthet.
18. Fontos visszatekinteni az elmúlt évekre, hogy láthassa, hogyan dolgozott Isten mindennapi életében.
19. Elengedhetetlen a jóra való komoly törekvés és a bűnös életből való kilábalás.
20. Bűnösségünk és szegénységünk beismerése és elfogadása feltétlenül szükséges.
21. Ha az ember elismeri Isten létét, bármilyen ima segít, mert nincsen olyan ima, amit Isten ne hallgatna meg.
22. Helyes istenkép nélkül nem lehet elkezdeni az igazi imaéletet.
23. Fontos, hogy fel tudja tárni Istennek az igazi énjét.

Nemes Ödön S.J.

— **FOLYTATJUK** —

Imádság Magyarországért március 15-én

Áldd meg, Uram, Magyarországot!
Áldd meg, Uram, a te magyar néped!
Oldozd fel és szabadítsd meg
ellened elkövetett bűneitől,
mások ellen elkövetett bűneitől,
önmaga ellen elkövetett bűneitől
az erkölcs terén, szociális téren,
gazdasági téren elkövetett bűneitől,
a természet ellen, az élet ellen,
az egész emberiség ellen elkövetett bűneitől,
múltja, jelene és jövője ellen elkövetett
számtalan bűneitől!
Szabadíts meg minket, Uram,
a gyűlölködéstől, a széthúzástól,
a rövidlátástól, a gyengeségtől,
a kitartás hiányától!

Segíts minket Uram, hogy
a jó győzzön, és ne a gonosz,
az igazság győzzön, ne a hamisság,
az erő győzzön, ne az erőszak,
a szeretet győzzön, ne a gyűlölet,
a józanság győzzön, ne az indulatok,
a megfontolás győzzön, ne a kapkodás,
az okosság győzzön, ne az ostobaság,
a szorgalom győzzön, ne az irigység,
a tehetség győzzön, ne a könyöklés!
Add Uram, hogy jobban megbecsüljük
ajándékaidat,
Kincseinket nehogy elpazaroljuk!

Hazánk szép tájait őrizzük meg épen,
a földet, a vizet, a levegőt tisztán,
az egészségünkre mind jobban vigyázzunk,
fogadjuk el szívvel a gyermekeket,
az időseket tiszteljük, segítsük,
a szegényeket el ne tapossuk!
Szabadíts meg minket a pártoskodástól,
az egymással szembeni gyűlölettől,
s gyógyítsd meg a múlt sebeit,
minden magyar ember szívében!

Hatalmas erőddel támogass minket,
hogy emberhez méltó hajlékokban
teremtsünk otthonokat,
az otthonokban egészséges, boldog családokat!
Az emberek tisztességes munkát végezzenek,
és a tisztességes munkának legyen becsülete!

Szabadíts meg minket, Uram, a gonosztól
és minden rossztól,
Oltalmazz és védelmezz minket a súlyos
csapásoktól,
szenvedő testvéreinket különösen segítsd meg!

Adj nekünk, Uram, bizalmat gondviselő
szereteted iránt,
hogy végül minden rossz elmúlik
és a jó győzni fog.
Változtasd át a bort a te szent véreddé,
a búzakenyeret a te szent testeddé,
és a te békédet örök örömünkké!

Ámen.

Magdolna

Az IMA

V/3. rész

Az imádság megértése és átélése a legnagyobb és legnehezebb lelki folyamat.

Mi az imádság? Mindnyájan imádkozunk naponta, mindnyájan átélünk valamit az ima értelméből. Azt kérdezem azonban, vajon van-e egy is köztünk a világon, aki tudja egészen pontosan, mi az ima? Úgy gondolom, hogy a legjobb imádkozók is azt felelnék: „nem tudom".

Mégis mi az, amit tudunk róla? Annyit tudunk, hogy amikor imádsághoz fogunk, akkor keresünk egy felfelé kapcsolódást és indítást olyan értékek felé, amelyek nincsenek meg bennünk. Amikor imádkozni akarok, akkor kötődni akarok valami magasabb rendűhöz mint, aki én vagyok. Mit keresek? Ennivalót, a lelkem eledelét és italát. Próbálok kapcsolódni a tisztán szellemi, az isteni lét felé. Mert hogy az szellemi, amit most keresünk. Sóhajthatunk a szentek lelkéhez, akik Isten Országában ott vannak az Úr mellett, vagy kérhetjük Szűz Máriát is. De ezek csak lépcsők, ezeken át megyünk a szellemiség csúcspontja felé.

Mi az oka, hogy nem találunk oda? Tapasztaljuk, hogy földi ügyeink ránehezednek Isten felé vivő lendületünkre. Testi igényeink, a fáradtság, éhség, betegség, szellemi elfoglaltságaink, gondjaink, az emberi kapcsolatok behálózzák az ima egységes lendületét, zavarnak, és nem tudjuk ezt a szellemi vonzást háborítatlanul követni. Miért? Mert nemcsak lélek vagyok, testem is van. Testbe öltözve jár itt a lélek, és szükségünk van a testre, mert ez cselekvésünk eszköze.

Miért van az, hogy ugyanakkor, amikor segít, akadályoz is? Segít, mert munkába vihetem, de akadályoz is, mert más törvénye van, mint a léleknek. A szellemi lélek húzódik bennünk Isten felé, a testszerű viszont egyre önmagát emlegeti, s magáért akar élni. Ez küzdelem, és minden cselekvésem egy harc kimenetele. Küzdő egyháza vagyunk a szentek közösségének, a fegyverünkben rejtőzik az ellenségünk. **Az imádság jó végzése érdekében ezt a harcot meg kell vívnunk!**

Az ima tudomány is. **Az imát tanulni kell**. Nem megy magától. Imádkozni nagy feladat. Amikor imához fogunk, ne úgy fogjunk hozzá, mint közönséges napi feladathoz, hanem ébredjünk annak tudatára, hogy életünk legfontosabb feladata előtt állunk. Olyan pillanat előtt, melytől életcélunk teljesülése függ. A Miatyánkot nem úgy mondom, mint megszokott szöveget, hanem tudom, hogy az életcélomnál tartok, mert most beszélek valakivel, aki minden életnek célja és forrása. Most szólok valakihez, aki minden életnek ura. Tehát amikor imádsághoz fogok, átalakultam, új ember vagyok – nem a terhek, hanem a lélek embere. Ezért eltávolítok gondolataimból mindent, ami nem oda tartozik. A koncentrálás a legnehezebb tettek közé tartozik. Ez az első feladat, ha imádkozom.

Figyeljük meg, **mit imádkozunk**. Nézzük az ima tartartalmát. Néha megszólalunk, azért, hogy kérjünk, hálát adjunk, máskor egyszerűen örvendezünk, hogy vagyunk és Istennel együtt vagyunk. Vagy egyszerűen azért, hogy csak kapcsolódjunk, se ne kérjünk, se hálát ne adjunk, csak érezzük az Úr jelenlétét.

Hol itt a lényeg? **Mi az, a minden imádságban közös tartalom?** Az, hogy bizonyos lelkületbe helyezkedem. Nem az a lényeg, hogy mit mondok, az csak nekem számít, Istennek az számít, milyen lelkülettel mondom. Milyen kehely a lelkem, amelyből ezt vagy azt tartom Isten felé?

Ha imádkozni akarok, akkor lelket teremtek, mely mást semmit nem ismer, mint azt a törekvést, hogy közeledjek az Úristen felé. Ez az első megállapításunk. Az imában elsősorban nem a tartalmiság a lényeges, hanem a lelkületem, amely a tartalmat hordozza. Ehhez eszközül használhatok mindenfé-

le dolgot: letérdelek, összeteszem a kezem stb. – a liturgikus mozdulatok szépsége mind imaszolgálat.

Mit tehetek még? Mondhatok mondatokat, melyek lelkemből fakadtak – vagy mondhatom szent emberek mondatait. Tehát az imaanyag szóba foglalt tartalom. Végül még egyet tehetek. Énekelhetek és zenélhetek. Aki énekel, kétszer imádkozik, hallottuk már sokszor. És mégis, oly kevesen énekelnek. Amikor a szentmisén szól az ének, úgy kellene zengenie a templomnak, mintha az egész templom egy emberként szólna Istenhez.

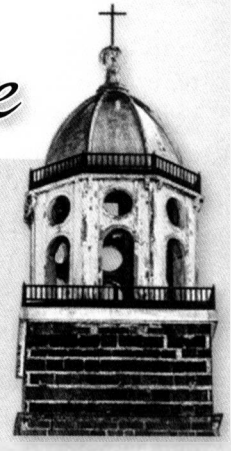
Ezek azok az eszközök, amelyek segítenek Isten felé menni. A templom külsőségei, az épület vonalai, minden, amit az oltáron, énekben, zenében teremteni tudok, mind odaadom az imádság szolgálatába. Amíg az imádság lelkületét magunkban kidolgozzuk, mind tanulók vagyunk. Amit a nagy szentekről olvastunk, amit Prohászka Ottokár atyáról hallani lehetett és mindaz, amit mindenki saját kis léptein kezdve megtapasztal, mind ugyanarra figyelmeztet: ***az egyetlen földi boldogság az ima***. Nem tud semmi akkora boldogságot fakasztani, bármilyen életünk legyen is. Térdeljünk le egyedül, és semmi mást ne gondoljunk, mint hogy **itt van az Isten**. Körülöttem és bennem van. Bennem lakik. A Szentháromság háza vagyok. Nem kell messzire menni, hogy imádkozzak, ***befelé*** kell imádkoznom.

Kezdjünk el tehát imádkozni tanulni. Gyakorlatilag ez legyen a feladatunk. Soha imát ne kezdjünk anélkül, hogy ezt a benső koncentrálást, a bennünk lakó Szentháromság megkeresését el ne kezdenénk. Tudom, hogy bennem lakik az Isten, körülöttem is van az Isten – tudom, **Istenbe vagyok merülve, benne élek, mozgok és vagyok**.

dr. Dienes Valéria

— **FOLYTATJUK** —

EGYHÁZUNK
Krisztus titokzatos teste

Egyes médiumok romboló hatása miatt sok emberben teljesen hamis kép alakult ki az Egyházról. Összemosódott bennük az Egyház és az egyháziak fogalma. Kétségtelen, hogy voltak olyan egyházi emberek, akik a történelem folyamán súlyos bűnöket követtek el. De az Egyház, amelyben a Szentlélek működik, és amelyet Pál apostol Krisztus misztikus testének nevez (1Kor 12,27), szent és csodálatos.

Én nagyon hálás vagyok az Egyháznak:

- mert általa megismerhettem Jézus Krisztust, aki Szabadítóm és Üdvözítőm lett,
- mert a keresztség által Isten gyermekévé és a mennyország örökösévé tett,
- mert általa megismerhettem egy értékrendet, amelyre, mint biztos alapra ráépíthetem az életemet,
- mert a bűnbánat szentségében újra és újra leveszi vállamról a bűn terhét,
- mert új életet kaptam tőle,
- mert testvéreket adott mellém, akiknek hitéből tanulhatok és megerősödhetek,
- mert közvetítette számomra a Szentlelket, aki által személyes kapcsolatba léphettem az Atyával és a Fiúval,
- mert általa megismerhettem mi a jó és mi a rossz; és a segítségével elkerülhetem a gonosz lélek cselvetéseit,
- mert az örök élet tanításával megadta azt a bölcsességet, hogy világnézetemet és életemet szilárd alapra helyezzem,
- mert vezetésével biztos úton mehetek örök célom – az üdvösség felé!

K.

Az ima és a szeretet ereje

Tanúságtétel

Az egy évvel ezelőtti Nagyböjt örökre emlékezetes marad számomra, de szűkebb és tágabb környezetem számára is – mindazok számára, akik végigkísértek egyéni „kis kálváriámon”…

Február elején ugyanis teljesen váratlanul kerültem műtőasztalra egy alattomosan kialakult vakbélgyulladás miatt. Valójában egy otthoni baleset kapcsán kerültem először a sürgősségire, ahol – már ez is csoda – semmit sem találtak, de azzal engedtek el, ha három napon belül valami gyanúsat észlelek, akkor irány a kórház… Két napos nagyon rossz közérzet után – a kihívott ügyeletes orvos beutalójával megerősítve – ismét kórházba kerültem.

A baleset nem adott magyarázatot minden tünetre, ezért hosszú órákon át rengeteg vizsgálatot végeztek, hogy kiderítsék, mi lehet a háttérben. Végül az Úr küldött egy orvost (akiért nem győztünk/győzünk hálát adni), aki hasi CT-re küldött, ami végre kimutatta a vakbélgyulladást. (Mi ezt a családban utólag úgy magyarázzuk, hogy az Úr azért engedte meg a balesetet, hogy végre orvosi kézbe kerüljek, és segített megtalálni a valódi okot is…)

Azonnali műtét után múltak a napok rengeteg antibiotikummal, de az állapotom nemhogy nem javult, inkább rosszabbodott. Nem részletezem; egy hónapon belül egy kisebb, és két többórás, életmentő műtét, hashártyagyulladás (perforált vakbél következménye), komplikációk, vérátömlesztés, infúziók hosszú napokon keresztül… Azért is hálát adok, hogy „véletlenül”, minden alkalommal ugyanaz az orvos volt ügyeletes, ami biztonságot adott.

Úgy éreztem magam, mint egy örvényben, ami egyre mélyebbre húz. Kibe is kapaszkodhatna az ember ilyen helyzetben, mint az Úrba és az Ő Igéibe! ***„Erőm és pajzsom az Úr…”*** (Zsolt 28,7)

Aztán sorra jöttek az Igék, melyek már korábban – mélypontokon – megérintették szívemet: ***„Hatszor megment a nyomorúságból, hetedszer sem ér veszedelem”*** (Jób 5,19) – bátorítottam magamat… ***„Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert Te velem vagy”*** (Zsolt 23,4) Dehogynem féltem, nagyon is éreztem válságos állapotomat…

Vajon környezetem is érzékeli ezt? Azt nem tudhattam, de érezhettem férjem és lányaim szeretetét, akik végig odaadóan ápoltak (a kórházban is!) – teljes kiszolgáltatottságomban mellettem és velem voltak reggeltől-estig egymást váltva több héten keresztül!! Ez – akár egy kisbabának (mert az voltam) – hatalmas biztonságot és szeretettöltést adott…

Fizikailag, lelkileg összetörve, fájdalmakkal, félelmekkel telve, az örvény legalján egyre inkább szükségem volt az Úr jelenlétére: ***„Hívj segítségül a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem”*** (Zsolt 50,15) – mondja az Úr. Jött, kézen fogott és egy megrázó „lelkigyakorlatra” vezetett; mélyen átérezhettem értem (is) vállalt mérhetetlen szenvedését, fájdalmát! Velem volt, szeretett…!

Nagyon nehéz az átélteket szavakba önteni, de visszagondolva lelkileg gazdagító, csodálatos élményben volt részem, amihez a mélységen keresztül vezetett az út!

Eközben kis- és nagycsaládunk tagjai, közösségi testvérek, barátok nagy hittel imádkoztak értem. Hatalmas ajándék, hogy annyian szeretnek – hogy **ennyi emberen keresztül szeret az Úr!** Meghatódom most is, ahogy visszagondolok minderre! Kézzelfoghatóvá vált **az ima és a szeretet ereje!**

Én is arra kértem **Mennyei Főorvosomat**, legyen Ő a Gyógyítóm, hisz várnak vissza férjem, lányaim, fiaim (vejeim) és unokáim… Imáink meghallgatásra találtak: ***„Meghallotta az Úr hangos sírásomat. Meghallgatta könyörgésem az Úr, imádságomat (imádságainkat) elfogadta az Úr”*** (Zsolt 6,9). Életet adott, mert még sok feladatom van…

Kilenc kilót fogytam, teljesen erőtlen voltam. Érés nyirokrendszerem alig működött – heteken keresztül fájdalmas fatuskók voltak a lábaim. Kerestem a minél könnyebb bögrét, a minél könnyebb kanalat (!!), de meg akartam erősödni….! Ezt megnehezítette az év végéig tartó igen szigorú diéta.

Nagyon lassan, hosszú heteken át észrevehetetlenül indult el a gyógyulás. Mint amikor mély szakadékból igyekszik kimászni valaki. A mélységből a világosság, a szakadék pereme elérhetetlenül messze van… Ezt a katarzist éltem át én is, ahogy – szó szerint – visszatért belém az élet, az erő.

Azonban hátra volt még egy műtét, amihez hagytak kis regenerálódási időt, és amire ősszel került sor.

Mikor az aneszteziológushoz mentem így fogadott:

– „Ugye tudja, hogy nagyon kevesekkel sikerül így beszélnem mindazok után, amin Maga keresztülment? Hogy ez csoda…!!"

– „Igen" – mondtam –, „tudom, hogy két lábon járó csoda vagyok, és nem is győzök ezért hálát adni…!"

Miközben gondosan megvizsgált, észrevettem polcán az irgalmas Jézus képét. Az Ő látványa megnyugtatott és fellelkesített, hiszen (talán el tudjátok képzelni) feszülten és – az újabb műtéttől félve – rossz érzésekkel kísérve léptem át a kórház küszöbét. Meg is köszöntem ezt a fogadtatást, a doktornőből áradó kedvességet, és Isten áldását kérve búcsúztunk egymástól… Férjem nagyot nézett, mikor kijöttem, hisz látta rajtam, milyen összetörve, feszülten léptem be – és mosolyogva, szinte repkedve jöttem ki…

Ez a békesség és hála tovább fokozódott, mikor orvosom megnyugtatott, hogy most kisebb vágást ejt rajtam… Én már minden rosszra felkészültem… Valóban, alig akartam elhinni, hogy ilyen „könnyen" is meg lehet úszni egy műtétet – még ha most is egy hétig voltam kórházban.

Ma már azt is elmondhatom, hogy teljesen meggyógyultam!!

Egyedül az Úré a dicsőség és hála, Ő vezette az orvosok kezét! Azóta minden napom felértékelődött, minden napért hálát adok!

„Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úr tetteit."
(Zsolt 118,17)

2019. február

Héjj Éva

Vigasztaló bibliai idézetek

Ha nehéz helyzetben vagy, bátran vedd kezedbe a Szentírást, hiszen a benne lévő szavak tele vannak erővel, vígasszal és szívet melengető szeretettel:

„És eljegyezlek magamnak örökökre… jósággal és szeretettel, eljegyezlek magamnak hűséggel..." (Oz 2,21)

„Rám figyeljetek a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!" (Iz 45,22)

„Maga az Úr megy előtted, Ő lesz veled. Nem hagy el téged és nem marad el tőled. Ne félj hát és ne rettegj!" (5Móz. 31,8)

„Szárnyával árnyékot borít rád és tollai alatt menedékre találsz; pajzs és páncél az Ő hűsége." (Zsolt 91,4)

„Ha a Fölségest választottad oltalmadnak, balszerencse nem ér téged, csapás nem jut sátrad közelébe. Mert angyalainak parancsol felőled, hogy minden utadon őrizzenek. Kezükön hordoznak téged, hogy kőbe ne üssed a lábadat." (Zsolt 91,9-12)

„Mivel bennem bízik megszabadítom, oltalma leszek, mert ismeri nevemet. Ha kiált hozzám, meghallgatom, a szorongatás idején vele leszek, megmentem és megdicsőítem. Betöltöm őt hosszú élettel, és megmutatom neki üdvösségemet." (Zsolt 91,14-16)

„Öregségetekig én ugyanaz vagyok, és idős korotokig én hordozlak; én alkottalak, én viszlek, és hordozlak, én mentelek meg." (Iz 46,4)

„Amikor elesett vagyok, az Úr megsegít." (Zsolt 116,6)

„Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!" (Zsolt 27,9)

„Ne örülj bajomnak ellenségem, mert ha elesem is felkelek, ha sötétségben lakom is, az Úr az én világosságom." (Mik 7,8)

Hogyan ismerhetjük meg ISTEN AKARATÁT?

Minden keresztény számára tulajdonképpen teljesen magától értetődő, hogy Urának akaratát tudakolja. Ha ezt nem teszi és nincs belső bizonyossága, akkor elveszettnek érzi magát. Ezért igencsak valóságos szükséglete, hogy élete egybehangzó legyen az Úr akaratával, mielőtt bármire is elhatározza magát. – Eddig az elmélet.

Sajnos a gyakorlat sokszor másképp fest. És mégis végtelenül fontos, hogy semmi olyat ne tegyünk, ami nem egybehangzó „mennyei parancsnokunk" akaratával.

Két igevers világítja meg ezt:

„Hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes."
(Róm 12,2)

„Ezért tehát... szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ő akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén, hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére."
(Kol 1,9-11)

Az alábbi pontokat egy ifjúsági hittan órán állították össze.

Előfeltételek:

1. Őszinte készség arra, hogy Isten akaratának engedelmeskedjünk, még ha tulajdonképpen egészen mást szeretnénk is tenni.
2. Istentől való függőség.
3. Hajlandók legyünk megvárni, amíg tisztán látunk a kérdésben (Iz 28,16).

Nyolc akadály:

1. Tulajdonképpen már döntöttem (Zsolt 106,15).
2. Bizalom hiánya (Jak 1,5-7).
3. Hamis motívumok (Jak 4,3).
4. Hamis elvárások (Lk 24,21a).
5. Türelmetlenség (1.Sám 13,8 kk).
6. Meg nem bánt bűn miatt hiányzó közösség Istennel (Péld 28,9; Zsolt 66,18).
7. A hívőkkel való kapcsolat rendezetlensége (Mk 11,24 kk; Mt 5,23 kk).
8. A férfinak vagy az asszonynak a házasságban való bűnös magatartása (lPt 3,7).

Nyolc segítség:

1. A bennünk lakó, minket tanító, intő Szentlélek.
2. Kitartóan kell keresni Isten akaratát a Bibliában.
3. Őszintén imádkozni a mindennapi élet részleteiben való vezetésért.
4. Az Ige talaján álló testvérek tanácsára való figyelés (akik nem mindig a szájunk íze szerint beszélnek).
5. A hívő szülők és az egyházi elöljárók tanácsa.
6. Cselekedetünknek feltétlen pozitív következménye legyen (vö. 1Kor 16,9).
7. Ha döntöttünk, belső békességünk kell, hogy legyen.
8. A Szentlélek vezetése szerint élő testvérekkel való imaközösség (Dán 2,17-19).

Ellenőrző kérdések:

1. Megengedett, amit teszek? (1Kor 10,23a)
2. Hasznos? (1Kor 10,23a)
3. Építő? (1Kor 10,23b)
4. Mások javát szolgálja? (1Kor 10,24-33)
5. Hálát tudok adni érte? (1Kor 10,30)
6. Isten dicsőségét szolgálja, amit tenni készülök? (1Kor 10,31)
7. Senkit nem botránkoztat meg? (1Kor 10,32)
8. Lehetek-e döntésem által az Úr Jézus és Pál apostol követője? (1Kor 11,1)

A lelkiismeretről

„Ezért magam is arra törekszem, hogy lelkiismeretem mindenkor tiszta legyen Isten és emberek előtt." (ApCsel 24,16)

Minden embernek van lelkiismerete: Teremtőjének ajándéka ez. Benső figyelmeztető, amely mindent megítél, amit teszünk, mondunk vagy gondolunk. Csakhogy **a lelkiismeret nem mindig megbízható. Függ a mértéktől, amely szerint ítél, és az éberségtől, amely szerint reagál a dolgokra**.

Valaki a **napórához hasonlította a lelkiismeretet**. Jó időben, amikor süt a Nap, az időt megközelítő pontossággal le tudjuk olvasni róla. De ha nem a Nap, hanem a Hold vagy más fényforrás világítja meg, akkor egyáltalán nem használható időmérésre, így vagyunk a lelkiismeretünkkel is. Mivel a bűn elhomályosította, **Isten Igéjének a fénye kell, hogy megvilágítsa, mert csak így mutatja megbízhatóan, mi a jó és mi a rossz**.

Isten Igéjének abszolút mércéje nélkül a lelkiismeret félrevezet.

Pál apostol oly közel élt Urához és oly erőteljesen állt az isteni igazság befolyása alatt, hogy tanúságot tehetett a zsidók nagytanácsa előtt: *„Testvéreim, férfiak, én teljesen jó lelkiismerettel szolgáltam Istennek, mind e mai napig"* (ApCsel 23,1).

Apostoli szolgálatának nélkülözhetetlen előfeltétele volt lelkiismeretének szüntelen próbatétele, mert ha folt esett volna életének tisztaságán, ezzel érvénytelenítette volna lelkiismerete bizonyságtételét.

A hívő kereszténynek csak akkor lehet valóságos lelki békessége, ha lelkiismerete szüntelenül Isten felé tájékozódik. Mihelyt e világ gonosz praktikáiba elegyedünk és a jó és a gonosz megítélésében hozzá alkalmazkodunk, lelkiismeretünk eltompul. Nem ismerjük fel Urunk lábnyomait, pedig csak az Ő követése adhat békességet szívünknek, hiszen Ő maga mondta:

„Én vagyok az út, az igazság és az élet." (Jn 14,6)

H. N.

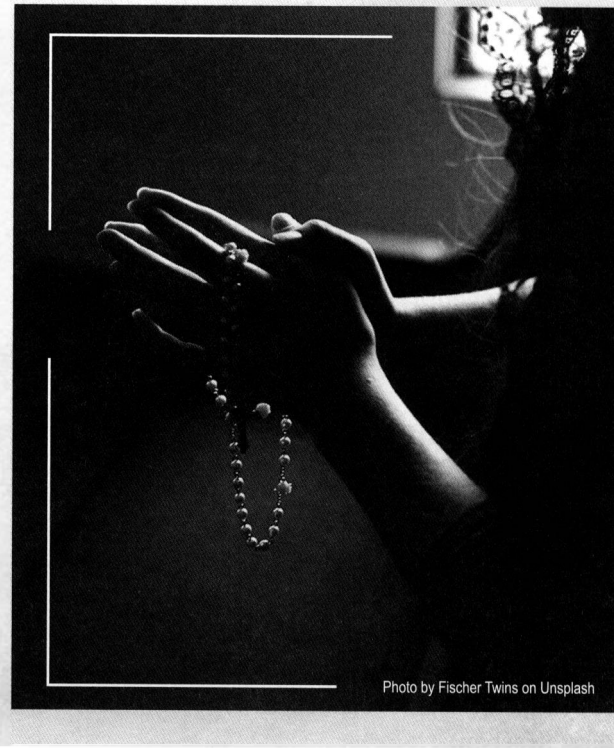
JÉZUS NEVÉBEN HATALOM VAN!

Egy két és fél éves gyermeknek azon a héten harmadik alkalommal adtam be injekciót a hányása és a láza miatt. Életében ez már a sokadik volt. Beadás után az anya szólt, hogy a gyerek nem lélegzik. Ezt én hitetlenkedve fogadtam, de a gyerek tényleg nem vett levegőt. Azonnal kezdtem újraéleszteni, de bármit csináltam: paskoltam, hideg vízzel locsoltam, szájtól szájba lélegeztettem – nem vett levegőt. A feje már kék volt az oxigénhiánytól, és konstatáltam, hogy meg fog halni.

Ekkor azt mondtam neki hangosan: ***„A Názáreti Jézus Krisztus nevében mondom: vegyél levegőt, és a Názáreti Jézus Krisztus nevében mondom: gyere vissza a halálból az életbe!"***

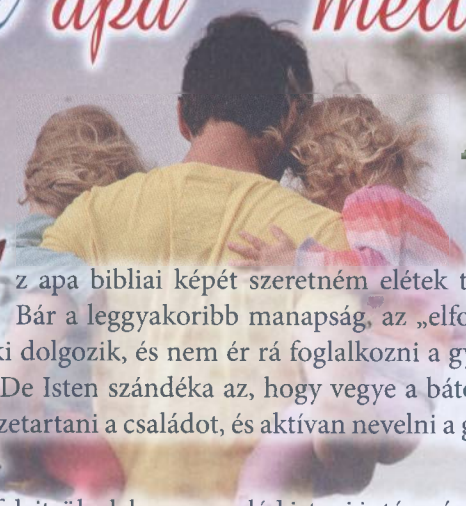
Erre a gyermek arca azonnal kipirult, levegőt vett és úgy viselkedett, mintha semmi sem történt volna. Az eszméletlen állapot percekig tartott. Jézus nevében hatalom van!

egy hívő gyermekorvos

Photo by Fischer Twins on Unsplash

Az apa méltósága és felelőssége

A férj helyes meghatározása

Az apa bibliai képét szeretném elétek tárni. Bár a leggyakoribb manapság, az „elfoglalt apa", aki dolgozik, és nem ér rá foglalkozni a gyerekeivel. De Isten szándéka az, hogy vegye a bátorságot összetartani a családot, és aktívan nevelni a gyermekeit.

Ne felejtsük el, hogy a család isteni intézmény. Isten szándéka az, hogy a családi kör, az apa, az anya és a gyermekek szilárdan álljanak a keresztény hitben, hogy helyt tudjanak állni a világban. A család boldogságának a megteremtése nem csupán az anyán nyugszik. Az apának is fontos szerepe van. Az apa erős, komoly, odaszentelt szeretetével, az egység legerősebb kötelékével összetartja a család tagjait, az anyát és a gyermekeket. A férj a ház összetartó köteléke.

A család feje

A család feje a férj, az apa. A feleség szeretetet, megértést vár tőle és segítséget a gyermeknevelésben. Ez így helyes is. Neki sem mindegy, mi lesz gyermekei sorsa. A gyermekek támogatást és irányítást várnak apjuktól; ezért szükséges, hogy az apának helyes fogalmai legyenek az életről, valamint azokról a hatásokról és kapcsolatokról, amelyek családja javát szolgálják. Mindenek fölött hassa át az Isten iránti szeretet és istenfélelem; és kövesse az Ige tanítását, hogy gyermekeit a helyes úton tudja vezetni! Az apa tegyen meg mindent, ami rajta áll, családja boldogsága érdekében! Ha bármilyen gondja vagy munkahelyi problémája van is, ne engedje, hogy az árnyékot vessen a családi életére.

Papi feladatot lát el

Az apa férfias magatartásában szemlélteti a szigorúbb erényeket: a hűséget, a becsületességet, a tisztességet, a türelmet, a bátorságot, a szorgalmat és a gyakorlatiasságot. Az apa egyúttal a család papja, aki Isten oltárára helyezi mindennapi áldozatát. Feleségét és gyermekeit is arra buzdítja, hogy egyesüljenek ebben az áldozathozatalban és vegyenek részt Isten dicsőítésében.

Este az apa, mint a család papja, adjon hálát az Úrnak a kapott ajándékokért, közösen tartsanak bűnbánatot, egymástól kérjenek bocsánatot. Ez a szabály - amit az apa, vagy távollétében az anya buzgón végrehajt, áldást hoz a családra. Az apa képviseli családjában az Isten királyi tekintélyét. Együtt munkálkodik Istennel és végrehajtja Isten akaratát. Megalapozván gyermekeiben a helyes elveket, képessé teszi őket arra, hogy tiszta és erényes jellemet fejlesszenek ki, mert ő már korábban betöltötte lelküket azzal, ami képessé teszi gyermekeit, hogy engedelmességet tanúsítsanak nemcsak a földi szülők, hanem mennyei Atyjuk iránt is. Az apának nem szabad elhanyagolnia szent megbízatását és semmilyen ponton sem kell feladnia szülői tekintélyét.

Istennel járni

Az apa kapcsolja gyermekeit az élő hit által Isten trónjához. Miután nem saját erejében bízik, lelkével Jézusba kapaszkodik és megragadja a Mindenható erejét. Mindazok számára, akik így keresik Őt, Krisztus gyors segítséget ad a szükség idején. Ők erősek lesznek a megpróbáltatás napján.

Érett tapasztalattal rendelkezzen

Az apa ne legyen olyan, mint a gyermek, aki pusztán a pillanatnyi felindulás alatt cselekszik. Szent, tiszta kötelék kapcsolja családjához.

Hogy milyen befolyása lesz a családban, azt meghatározza az egyedül igaz Isten és az Atya által küldött Jézus ismerete. Pál így mondja: „Mikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: de utána férfivá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat" (1Kor 13,11).

Az apának a családja élén kell állnia, de nem úgy, mint egy túl nagyra nőtt fegyelmezetlen fiú, hanem mint erős jellemű, szenvedélyein uralkodó férfi. Nevelést kell adnia a helyes erkölcsökben. A családi életét Isten Igéjének tiszta elvei kell, hogy irányítsák és korlátozzák. Akkor felnövekedik a teljes férfikorra Krisztus Jézusban.

Photo by Juliane Liebermann on Unsplash

Isten akaratának rendelje alá magát

A próféta azt üzeni annak, aki férj és apa: Törekedj arra, hogy tiszta és szent légkör vegye körül lelked... Tanulj Krisztusról naponta! Soha, de soha ne nyilváníts ki zsarnoki lelkületet családodban! Az a férfi, aki ezt cselekszi, együttműködik a sátáni erőkkel. Rendeld alá szándékodat Isten akaratának! Tégy meg mindent, ami hatalmadban áll, hogy feleséged életét boldoggá és kellemessé tedd! Válaszd a Bibliát életed fő tanácsadójának! Otthon az Ige tanítása szerint élj, akkor azok szerint élsz az Egyházban és magaddal viszed munkahelyedre is! Az ég alapelvei nemessé teszik minden kezdeményezésedet. Isten angyalai együttműködnek veled és segítenek Krisztust képviselned a világ előtt.

Ne engedd, hogy foglalkozásod bosszúságai sötétségbe borítsák családi életedet!

Ha a jelentéktelen dolgok nem úgy történnek, ahogyan azt elgondolod, ha nem gyakorolsz türelmet, elnézést, kedvességet és szeretetet, akkor kinyilvánítod, hogy nem Istent választottad társadnak, aki szeretetében életét adta érted, hogy egy lehess vele. A mindennapi életben váratlan meglepetésekkel, csalódásokkal és kísértésekkel fogsz találkozni. Mit mond a Szentírás? *„Álljatok ellene az ördögnek – erős bizalommal Istenben – és elfut tőletek. Közeledjetek Istenhez, és közeledni fog hozzátok"* (Jak 4:7-8; Iz 27,5). Nézz Jézusra mindenkor mindenütt, őszinte szívből jövő csendes imában fordulj hozzá, hogy megismerd, miként valósítsd meg akaratát.

Ha nehéz próbatétel tör rád, kérd az Urat: *„Ó! Istenem, segíts nekem, hogy ellenálljak a kísértésnek, hogy minden keserűséget, haragot, gonosz beszédet eltávolítsak szívemből! Add nekem szelídségedet, alázatosságodat, türelmedet és szeretetedet! Ne engedd, hogy Megváltómat megalázzam! Ne engedd, hogy félreértsem feleségem, gyermekeim és hitbeli testvéreim szavait és indítékait! Segíts, hogy kedves, irgalmas, gyengéd szívű és megbocsátó legyek! Segíts, hogy összetartó kapocs legyek otthonomban, hogy másoknak is bemutassam Krisztus jellemét."*

Alázatossággal gyakorolja a tekintélyt!

Nem bizonyíték a határozottság, ha állandóan családfői minőségét hangoztatja a férj. Nem növeli tekintélyét az sem, ha a Bibliát idézgeti tekintélye alátámasztására. Nem teszi határozottabbá az sem, ha megköveteli feleségétől, gyermekei anyjától, hogy csak az ő akarata szerint cselekedjék, mintha azok csalhatatlanok volnának. Az Úr úgy alkotta a férfit, hogy feleségének védelmezője legyen; ő a család összetartó kapcsa, aki összeköti a tagokat, amiképpen Krisztus is feje az egyháznak és a titokzatos test Megváltója. Jézus bölcsességgel, kedvességgel és szelídséggel tartja fenn tekintélyét; így gyakorolja a férj is a hatalmát és ekként kövesse az egyház Fejének példáját.

Jézus idejében a következő vallási feladata volt az apáknak (Szent József bizonyára így nevelte a gyermek Jézust):

1. Bevezetni a gyermekét a Mózesi törvény ismeretébe (Mózes 5 könyve).
2. Elmondani Isten csodás tetteit. Különösen a zsidó nép kiszabadulását az egyiptomi fogságból, és a pusztai vándorlás csodás eseményeit.
3. Megtanítani a vallási ünnepek jelentőségére.
4. Bevezetni a vallási szokásokba s azok értelmébe.
5. Megtanítani a napi imákat (18 áldás) és a zsoltárokat.

Az Újszövetség szerint a következő vallási feladata van az apáknak:

1. Bevezetni gyermekét a teremtés titkába. Isten teremtette a világot és az embert, ma is Ő tartja létben a mindenséget, ezért minden nap hálát kell adni neki. Egy csodálatos országban vár bennünket földi életünk végén.
2. Beszéljen gyermekének az evangéliumi lelkületről: szeretetről, megbocsátásról, mások megsegítéséről.
3. Beszélni Jézusról, aki magára vette bűneinket, megváltott minket az örök haláltól, s a kereszten feláldozta magát érettünk.
4. Adjon tanítást Szentlélekről, hogy általa ismerhetjük meg Istent, S általa leszünk képesek szívből szeretni Őt.
5. Beszélni neki a megtérésről (saját istenélményéről és megtéréséről), s arról, hogyan kell a szívünkbe fogadni Jézust.
6. Tanítást adni a szentmise értékéről, a szentgyónás fontosságáról, és az Egyházról, mint a kegyelem forrásáról. Tanítsa meg gyermekét a vasárnap méltó megünneplésére.
7. Beszéljen neki arról, hogy a földi élet végső célja, s az üdvösség.

Ha az apa ezt nem tudja vállalni, akkor az anya feladata tanítást adni a hitről.

N. N.

Isten – ember – örökkévalóság

1. Isten minden dolgok teremtője

Akár a csillagokat, akár az atomokat, akár magát az életet nézzük, világunk sokkal nagyszerűbb, mint amit mi emberek valaha is kigondolhattunk, vagy alkothattunk volna. Olyan tervszerűen van felépítve, oly bölcsen megtervezve, hogy szükségszerűen egy nagy, gondolkodó Szellemi létezőnek, Istennek kell mögötte állnia. Ezen kívül csak egyetlen lehetőség képzelhető még el: hogy mindezt a véletlennek tulajdonítjuk. Csakhogy egyre nehezebben képzelhető el ez az utóbbi gondolat, sőt a matematikusok kimutatták, hogy teljességgel elképzelhetetlen. Mivel ez utóbbi feltételezés és magyarázat soha nem a „semmivel" kezdi, hanem mindig feltételezi, hogy már előzőleg is volt valami, amire nincs magyarázat.

Az ember évezredes kérdéseire, hogy honnét keletkezett minden és honnét keletkezett maga az élet, csakis egyetlen meggyőző válasz van: ***„Kezdetben teremtette Isten..."*** (1Móz 1,1).

2. Hát a Bibliát nem emberek írták?

A Bibliát emberek írták, csakhogy ezeket az embereket Isten Szentlelke ihlette és vezérelte. Ez két dologból is kiderül:

A Biblia legrégebben keletkezett könyvei háromezer évesek. Sok kijelentés van bennük az életről, a természetről, a világmindenségről. Természetesen felmerül a kérdés, hogy amit állítanak, az még ma is helytálló-e. Gondos vizsgálódás során arra az eredményre jutottak, hogy a Biblia semmi olyat nem ír, ami ellentétes lenne azzal, amit a mai természettudomány állít. A tudomány hatalmas fejlődését és a Biblia korát tekintve ez egyszerűen szenzációs felfedezés. Hol találunk ehhez hasonló jelenséget az egész ókori irodalomban? Továbbá: a Biblia tele van olyan próféciákkal, amelyek nagy része már beteljesedett. Csak a zsidók Palesztinába való visszatérésére kell gondolnunk, amit a Szentírás már 2500 évvel ezelőtt megjövendölt.

Ezt a könyvet nem találhatták ki emberek: ők csak eszközök voltak, akik leírták, amit Isten közölt velük. *„A Szent Lélektől indíttatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek"* (2Pt 1,21).

3. Tud-e a modern ember még valamit kezdeni a Bibliával?

Sokan kérdezik: Hogyan hozhatok ki a legtöbbet a magam számára az életből? A Biblia válaszol erre a kérdésre. Mert ha csak mi emberek erőlködünk, az tartós feszültséget eredményez csupán. S még ha el is érjük kitűzött célunkat, az sem elégíti ki várakozásainkat. Ha azonban azt nevezzük „modern" embernek, aki Freud szexuális gátlástalanságának elvét vallja és Darwin fejlődéselméletének a híve, aki az újracionalista teológia követője, és mint ilyen hitetlen, aki a keleti misztika vallásainak a híve, akkor tudnunk kell, hogy az ilyen ember csak radikális megtérés útján kerülhet a Bibliával kapcsolatba. (H. D.)

4. Sokan úgy gondolják: a halállal mindennek vége

Az ember szellem-lélek és test. Az élő ember és egy holttest között nem csak az a különbség, hogy ez előbbinek még ver a szíve. Sokkal inkább az a helyzet, hogy a halál felbontja a kapcsolatot a szellem, a lélek és a test között, és a halottas ágyon mindenki megérzi, hogy a test az embernek csak egy része.

A feltámadásról szóló üzenet a keresztény hit egyik tartóoszlopa. A Biblia félreérthetetlenül tanítja Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadását. A Biblia szerint ennek több, mint 500 szemtanúja volt.

Az evangélium diadalmenete, amelyben a tanítványok a feltámadás jó hírét országokon át terjesztették, mégpedig külső emberi hatalom és pénz nélkül, nem lett volna lehetséges a Feltámadott hathatós segítsége nélkül, hiszen nagyszombaton a tanítványok kicsiny csoportja csupa csalódott, félelemmel telt emberből állt. Tehát az evangélium terjedése önmagában is Jézus Krisztus feltámadásának a bizonyítéka! Ez utóbbi pedig a hívők feltámadásának az előfeltétele és kezessége. Jézus Krisztus maga így szól: *„Mert én élek, és ti is élni fogtok"* (Jn 14,19).

5. Ha van Isten, miért engedi, hogy oly sok nyomorúság legyen a világon?

Isten megengedi, hogy mi emberek véghezvigyük a magunk akaratát. **Az emberiség nyomorúságának legnagyobb részét maga az ember okozza** (például a háborúkat, a kisebbség elnyomását, a gazdasági kizsákmányolást, a foglyok bántalmazását). Ehhez járul még mindaz a sok szenvedés, amit a hétköznapokon tapintatlanságunkkal és önzésünkkel egymásnak okozunk.

Hogy mindezt helyesen értsük, tudnunk kell, hogy a földi élet nem öncél, hanem létünknek csak egy rövid szakasza. Fő célja, hogy lehetőséget nyújtson arra, hogy Istent megtaláljuk. *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?"* (Mt 16,26)

Istennek az emberi nyomorúságokra adott válasza a feltámadás és az élet egy tökéletes világban: *„Isten letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak íme, újjáteremtek mindent"* (Jel 21,4-5).

6. Mondhatja-e valaha csak egyetlen ember is: „Az én életem rendben van, nyugodtan megállhatok Isten előtt?"

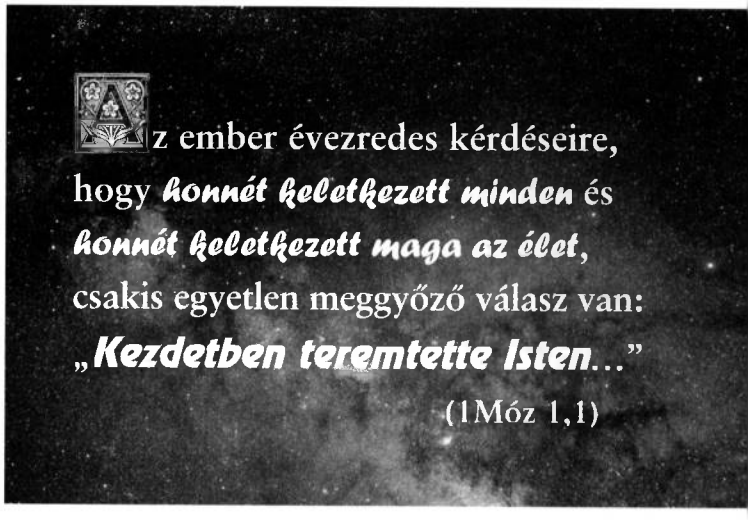
Akinek csak valamelyest is van önkritikája, az tudja, hogy nem bűntelen. Nincs egyetlen olyan ember a földön, aki még ne vétkezett volna embertársa ellen, mert életünk telis-tele van önzéssel és uralomvággyal. De még súlyosabban nehezedik ránk mindaz, amivel Isten ellen vétkeztünk. Isten elvárja tőlünk, teremtményeitől, hogy Őt szeressük, hogy hálásak legyünk és félő tisztelettel viseltessünk iránta. Márpedig a legtöbb ember távol van ettől. Inkább arra törekszenek, hogy függetlenek legyenek, azaz Isten nélkül éljenek. Nem tudakolják Isten parancsolatait.

Ezt a magatartást „szabadságnak" nevezik, és nem veszik észre, hogy ily módon vétkeznek Teremtőjük és Megváltójuk ellen. Isten mondja: *„Nincsen igaz ember egy sem... és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlenegy sem"* (Róm 3,10.12).

7. Mi történik azokkal, akik soha nem hallottak a Jézus Krisztusban való hitről?

Az emberiség nagy része még soha nem hallotta az evangéliumot, hiszen csak a XIX. századtól kezdve végzik rendszeresen és tervszerűen a missziót, és mindmáig még nem értek el vele minden embert. Isten azonban mindenkitől elvárja, hogy az általa Ismert legmagasabb erkölcsi értékek szerint éljen. Ezért annak, aki ismeri a Bibliát, Isten Igéje kötelező. Aki azonban nem ismeri Isten üzenetét, mert nem is hallhatott róla, a szeretet-cselekedetei szerint ítéltetik majd meg. Ez világosan kitűnik a Róm 2,14-16 bibliai szakaszból.

Az európai országokban ez nagyon kevesekre érvényes, hiszen alig akad olyan ember, aki ne hallotta volna, mit kíván Isten tőlünk és mit kínál számunkra. S ha mégis van olyan ember országainkban, aki az evangéliumot nem ismeri, az többnyire azért van, mert tudatosan elzárkózott az evangéliumtól, ezért nem számíthat a kegyelemre.

8. Nem veszíti el az Újszövetség a hitelét annak következtében, hogy a keresztények oly sok egyházra és felekezetre szakadtak?

Azok közül, akik magukat kereszténynek nevezik, csupán egy kis töredék tölti be az Újszövetség által megadott előfeltételt. Csakis az a keresztény, aki fenntartás nélkül elfogadja Jézus Krisztust Isten öröktől fogva való Fiának.

„Aki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban Isten él, és ő Istenben" (1Jn 4,15). Ennek a meggyőződésének látszódnia kell egész életén: *„Mit mondjátok nekem: Uram, Uram! – és nem teszitek, amit mondok"* (Lk 6,46).

Akik Jézus Krisztust őszintén, szívből elfogadják Uruknak, azok mindig megtalálják egymást.

Az egyes felekezetek és vallások közötti ellentétek mindig annak következményei, hogy az emberek fontosabbnak tartják a felekezetüket, mint Jézus Krisztust. Sokan azok közül, akik magukat Jézus Krisztus tanítványainak vallják, valójában csak a maguk felekezetéért, vallásáért, vallásos meggyőződésé-

ért harcolnak. Nem Jézus Krisztus az oka, hogy vannak emberek, akik az Ő tekintélyét csak arra akarják felhasználni, hogy a maguk ügyét előbbre vigyék.

„Sőt még köztetek is támadnak olyanok, akik csalárd beszéddel magukhoz akarják csábítani a tanítványokat" (ApCsel 20,30).

9. Ha Isten teremtette az embert, akkor nem az Övé a teljes felelősség mindazért, amit az ember tesz, jót vagy rosszat?

Isten az embert bűntelennek teremtette, de az ember már az első próbatételnél elbukott, bűnössé, Isten ellenségévé lett. Isten azonban magára vállalta az ítéletet az első és minden további bűnért is.

Ez történt akkor, amikor Isten Fia magára vette a kereszten a világ bűneit úgy, hogy általa mindenki számára nyitva van az út Isten felé.

Aki a kereszten elvégzett engesztelő áldozatot hittel elfogadja, aki elismeri, hogy Jézus Krisztus meghalt helyette és magára vállalta az ítéletet, az teljes bűnbocsánatot nyer, annak békessége lesz Istennel. Ha azonban nem fogadja el a felkínált kegyelmet, ha nem engedi Isten által megmenteni magát, az saját elvettetését pecsételi meg.

„Aki hisz őbenne, az nem jut Ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében" (Jn 3,18).

Aki azonban bűnbocsánatot nyert, attól elvárja Isten, hogy szent élete által méltónak bizonyuljon a kapott kegyelemre.

„Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjetek" (Fil 11,27).

C. H. M.

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: A feltámadt Jézus találkozni akar veled… 3
W. B.: A kereszt: Isten válasza az ember gyűlöletére ..4
Nemes Ödön S.J.: A mélyebb imaélet feltételei 6
Magdolna: Imádság Magyarországért március 15-én 7
dr. Dienes Valéria: Az ima (V/3. rész) 8
Héjj Éva: Az ima és a szeretet ereje 10
H. N.: Hogyan ismerhetjük meg Isten akaratát? ..12
N. N.: Az apa méltósága és felelőssége 14
C. H. M.: Isten – ember – örökkévalóság 16

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- Akik **adójuk 1%-át** Alapítványunk céljaira szeretnék felajánlani (Marana Tha 2000 Alapítvány), szíveskedjenek feltüntetni a 19622309-243 adószámot. Köszönjük!

KÖNYVAJÁNLÓ

Szeretettel ajánlom figyelmetekbe:

Francoise: „Szíveket formáló üzenetek" című könyvének **2. kötetét**, amit én fordítottam, s ami számomra mély lelki élményt jelentett. A könyv megtalálható a ***www.emmausz.hu*** honlapon a ***„Letölthető könyvek"*** között.

Héjj Éva

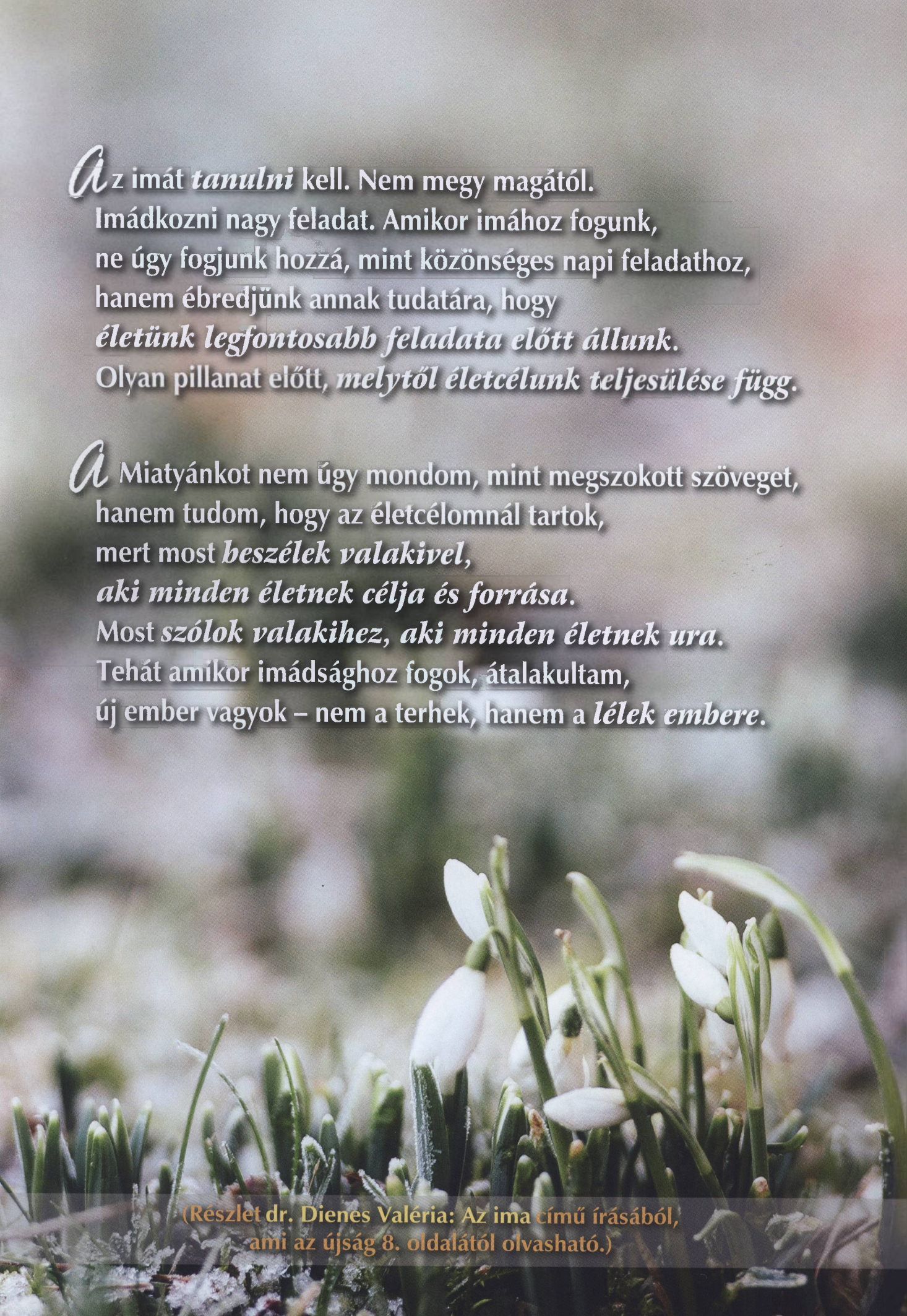
MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

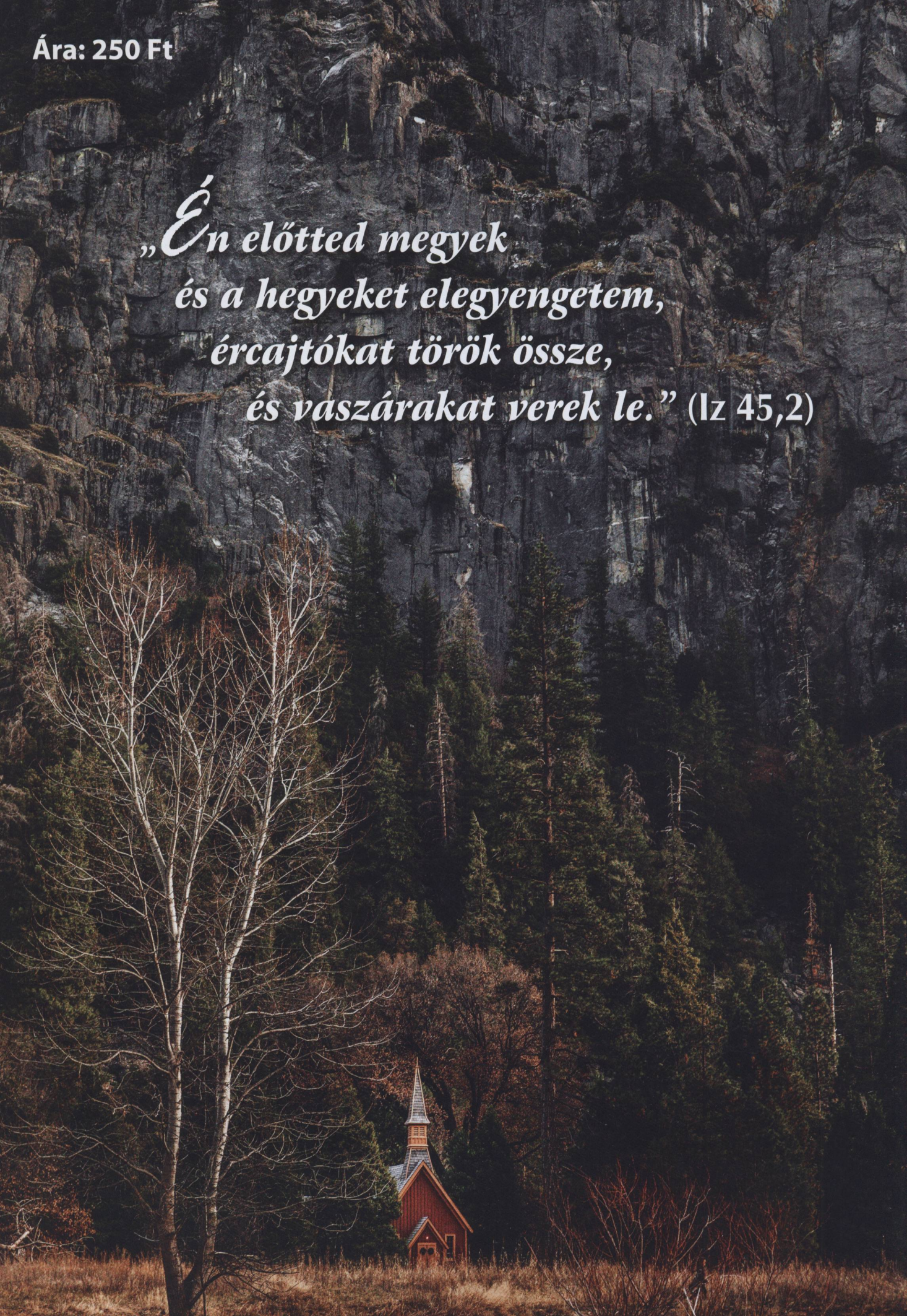
Az imát ***tanulni*** kell. Nem megy magától.
Imádkozni nagy feladat. Amikor imához fogunk,
ne úgy fogjunk hozzá, mint közönséges napi feladathoz,
hanem ébredjünk annak tudatára, hogy
életünk legfontosabb feladata előtt állunk.
Olyan pillanat előtt, ***melytől életcélunk teljesülése függ.***

A Miatyánkot nem úgy mondom, mint megszokott szöveget,
hanem tudom, hogy az életcélomnál tartok,
mert most ***beszélek valakivel,***
aki minden életnek célja és forrása.
Most ***szólok valakihez, aki minden életnek ura.***
Tehát amikor imádsághoz fogok, átalakultam,
új ember vagyok – nem a terhek, hanem a ***lélek embere.***

(Részlet dr. Dienes Valéria: Az ima című írásából,
ami az újság 8. oldalától olvasható.)

Ára: 250 Ft

„Én előtted megyek
és a hegyeket elegyengetem,
ércajtókat török össze,
és vaszárakat verek le.” (Iz 45,2)